

מ"ת 44282/10/17 - מדינת ישראל נגד חיים פלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 44282-10-17 מדינת ישראל נ' פלח(עציר)
תיק חיצוני: 452770/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
חיים פלח (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד דודי ענבר

ב"כ המשיב: עוה"ד ג'קי סגרון ואסיה בינוס

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); **תקיפה סתם**, עבירה לפי סעיף 379 בחוק; **פגיעה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 334 ביחד עם סעיף 335(א)(1) בחוק; **ומעשה מגונה** לפי סעיף 348(ג) בחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתאריך 12.10.17 בשעה 02:08 הגיע המשיב למועדון בנתניה. א' ז' (להלן: "**א**") הינו בעל המועדון, וס' ח' (להלן: "**ס**") הינו מאבטח במועדון. סמוך לאחר כניסתו של המשיב למועדון, חפן המשיב בידו את ישבנה של א.א שבילתה במועדון. בתגובה לכך א.א התרחקה מהמשיב ושאלה אותו לפרש מעשיו. בתגובה לכך התפתחו דין ודברים וחילופי מהלומות בין המשיב, בן זוגה של א.א ומבלים נוספים במועדון. בהמשך לכך, ניגשו ס' וא' אל המשיב במטרה להפריד בין המתקוטטים. המשיב דחף את א', היכה אותו בבטנו באגרוף והוצא מחוץ למועדון על ידי א' וס'. לאחר שהמשיב המשיך להתקוטט עם א.א ובן זוגה גם בחניון שמחוץ למועדון, ס' תפס את המשיב, לקח אותו הצידה וניסה להרגיע אותו. **בתגובה שלף המשיב ממכנסיו סכין ודקר את ס' באוזן. א' ניסה להרחיק את המשיב מס' ובתגובה דקר המשיב באמצעות הסכין את א' בבטנו. כתוצאה מהדקירה נגרם לס' חתך ליד האוזן, ולא' פצע דקירה בדופן הבטן בעומק של 5-10 ס"מ. א' הובהל לבית החולים כשהוא בסכנת חיים, שם נותח. כתוצאה מהדקירה נגרמה לא' פגיעה בעורק של המעי הדק עם דימום פעיל. בהמשך נותח א' בשנית.**
4. המשיב נמלט מהמקום יחד עם אדם נוסף ברכב, ולמרות הזמנה לסור למשטרה שנמסרה לבני

עמוד 1

משפחתו, הסגיר את עצמו למשטרה רק ביום 15.10.17.

5. ביום 31.12.17 ניתנה החלטה מפורטת לעניין הראיות לכאורה בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, וניכר כי קיים במקרה דנן סיכוי סביר להרשעה. מכלול הקשיים והסתירות הקלות בראיות לכאורה עולה כדי חולשה מינורית בלבד בעוצמת הראיות.

6. בהמשך לכך נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

7. המשיב כבן 26, רווק, בת זוגו נמצאת בחודשי הריון ראשונים. אביו מוכר כמכור לסמים ובעל עבר פלילי ואימו מתמודדות עם בעיות רפאיות שונות. המשיב גדל במסגרת משפחתית בה נחשף לנורמות עברייניות לצד העדר יציבות והעדר הכוונה הורית. נשר מלימודיו לאחר 10 שנות לימוד והיה מעורב מגיל צעיר בהתנהגות שולית. שוחרר מהצבא על רקע אי התאמה לאחר ריצוי מאסר בגין עריקות. עבד באופן בלתי יציב בעבודות שונות. שלל שימוש בסמים ושימוש בעייתי באלכוהול וכן שלל נזקקות טיפולית בתחום. באשר לנסיבות מעצרו הציג המשיב תפיסתו לפיה אינו מתנהל באופן אלים ושלל התנהגות אלימה. כמו כן היה המשיב עסוק בניסיון להבליט את יכולותיו והשינוי שערך בחייו לאחר שחררו מן המאסר לפני כשנה. לצד זאת ניכר סגנון בילוי בעייתי, עמדה רכושנית כלפי נשים וריכוז בעצמו ובצרכיו, לצד נטייה לפרשנות שלילית של התנהגויות כלפיו. שירות המבחן התרשם ממשיב אשר מתנהל באופן שולי ובעייתי שנים רבות ומתקשה להביא שינוי והתארגנות אחרת, בעל הרגלי חיים בעייתיים במישור התעסוקתי והחברתי, בעל התייחסות ילדותית לעצמו ולנסיבות מעצרו ונעדר מוטיבציה לשינוי. מתיאוריו עלו דפוסי חשיבה עברייניים ביניהם פתרונות סכסוכים באמצעים אלימים במצבים אותם תופס כתועלתניים ומשפרים את מצבו, דפוסיים אימפולסיביים וחשיבה לטווח קצר. הפרמטרים שנבדקו מצביעים להערכת שירות המבחן על **רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבותו בסיטואציה אלימה כשתוצאות חומרת מעורבות זו צפויה להיות ברמת פגיעה בינונית.**

שירות המבחן בחן את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה בבית הוריה של גיסתו, בית פרטי בו מתגוררים בקומה העליונה אחיו למחצה של המשיב עם משפחתו, בפיקוחם של אם גיסתו וגיסתו, אשת אחיו למחצה של המשיב. שירות המבחן התרשם כי הן מגויסות לסייע למשיב, בעלות גישה סמכותית ומותאמת למיוחס לו ומבינות את הצורך בהצבת גבולות ברורים וחד משמעיים כלפיו. שירות המבחן העריך כי המפקחות מציעות פיקוח רציני שיפחית מרמת הסיכון במצבו.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד דודי ענבר, לחובתו של המשיב הרשעות קודמות, גם בעבירות אלימות ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. התסקיר שלילי במהותו בהתייחס למשיב. למשיב נורמות עברייניות מגיל צעיר, הוא שולל נזקקות טיפולית, בהליכים קודמים השתמש בסמים באופן אינטנסיבי. הוא בעל עמדות רכושניות כלפי נשים, כאשר כעת מתבקש כי המפקחות תהיינה נשים, הוא אימפולסיבי ורמת הסיכון להישנות המעשים היא גבוהה. התסקיר הנוכחי לא עומד לבדו, אלא בשנת 2012 היה המשיב מעורב בעבירת שוד כלפי קטינים וכבר אז קבע שירות המבחן רמת סיכון בינונית, ללמדנו שרמת הסיכון רק עלתה. מעשיו של המשיב רק הולכים ומסלימים. בהליך הקודם הפר המשיב פעמיים את תנאי מעצרו, ובפעם השניה הוא הוחזר למעצר. בנוסף בשנת 2015 היה מעורב בתיק התפרצות נוסף

ואז שירות המבחן המליץ שלא לשחררו לחלופה. לא ברור כיצד הגיע שירות מבחן להמלצתו הפעם וזאת אפילו ללא דרישה לפיקוח אלקטרוני. לפיכך המשיב אינו צולח את המבחן הראשון להוכיח כי הוא ראוי לאמון בית המשפט. מדובר בעבירות חמורות, דקירה כלפי שני קורבנות, אחד מהן בבטן כתוצאה ממנה היה הנדקר בסכנת חיים. במקרים כגון אלו הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים וכדי לסטות מהכלל יש להצביע על נסיבות מיוחדות ולא רק על מפקחים ראויים. לפיכך עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

9. לטענת ב"כ המשיב, עוה"ד ג'קי סגרון ואסיה אבינוס, תסקיר שירות המבחן סקר את אישיותו של המשיב, את ההיסטוריה שלו ואת החלופה וקבע כי יש בכוחה של החלופה לאיין מסוכנות. שירות המבחן מודע למעשיו הקודמים של המשיב ומודע להמלצותיו הקודמות באשר אליו. כאשר שירות המבחן סבר שהמשיב אינו ראוי לשחרור הוא כתב זאת בתסקירו. הדברים הם דינמיים ושירות המבחן בודק כל מקרה לגופו. שירות המבחן אמנם מצביע על קיומו של סיכון גבוה להישנות מעשים אבל עדיין סבור כי יש בחלופה כדי לאיין את אותו סיכון. במקרה דנן מדובר בדקירה אחת, אין אינדיקציה להצטיידות בסכין מבעוד מועד, אין פגיעה באיבריים חיוניים כגון הלב או הראש. מדובר בנזק משמעותי אך גם נאשמים שגרמו לנזק משמעותי יותר זוכים לשחרור לחלופה כששאר התנאים לכך הולמים. המשיב נמצא במעצר כבר ארבעה חודשים. אמנם יש לחובתו מאסר מותנה אך מדובר בתיק ישן. הערבים נבדקו ונמצאו מתאימים. אחת מהערבות היתה בעברה שוטרת. המקום המוצע הוא בית גדול ומרווח, הערבים מודעים למשמעויות ומוכנים להתחייב גם אם יהיה מדובר בתקופה ארוכה.

דין ומסקנות

10. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **סבורני כי במקרה דנן אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ולא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר או בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.**

11. **בכל הנוגע לעילת המעצר**, הרי שקיימת עילת מעצר ברף גבוה. ראשית, עבירות החבלה בכוונה מחמירה ופציעה בנסיבות מחמירות, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הואיל ומדובר ב"עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם". שנית, העובדה כי המשיב דקר שני אנשים שונים, אחד מהם בבטנו ואז נמלט מהמקום, מלמדת אף היא על מסוכנות משמעותית.

12. באשר לחומרתן של עבירות האלימות הסתמית יפים דברי כבוד השופט י' עמית בבש"פ 1802/11 **לוי נ' מדינת ישראל (16.3.11):**

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חיתתם על אזרחים תמימים, שנקלעו לקרבנותם של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט. אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן, שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל מבט חטוף או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קרבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל. כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים. בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של "בטחון הציבור", ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי

בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי "יצן דמו".

13. הלכה פסוקה היא כי שקילת האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, טעונה בחינה דו שלבית. ראשית, יש לבחון אם חלופה כלשהי למעצר - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בש"פ 4658/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, (9.7.15); בש"פ 3648/14 **מדינת ישראל נ' עביד**, (22.5.14)).

ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של המשיב ואת מידת התאמתן להשגת התכלית של הפחתת המסוכנות והחשש מפני שיבוש ההליך (ראו בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.8.15); בש"פ 4327/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.15)).

14. לפיכך, נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן. שירות המבחן התרשם כי המשיב **מחזיק בעמדה רכושנית כלפי נשים ומרוכז בעצמו ובצרכיו, לצד נטייה לפרשנות שלילית של התנהגויות כלפיו**. עוד התרשם שירות המבחן כי המשיב **מתנהל באופן שולי ובעייתי ומתקשה להביא לשינוי והתארגנות אחרת, בעל הרגלי חיים בעייתיים במישור התעסוקתי והחברתי, בעל התייחסות ילדותית לעצמו ולנסיבות מעצרו ונעדר מוטיבציה לשינוי**. כמו כן התרשם שירות המבחן כי המשיב **בעל דפוסי חשיבה עברייניים ביניהם פתרונות סכסוכים באמצעים אלימים** במצבים אותם תופס כתועלתניים ומשפרים את מצבו, דפוסים אימפולסיביים וחשיבה לטווח קצר. על סמך אלו העריך שירות המבחן כי **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבותו בסיטואציה אלימה**. על אף זאת התרשם שירות המבחן מהמפקחות המוצעות וסבר כי המפקחות מציעות פיקוח רציני שיפחית מרמת הסיכון במצבו.

15. כידוע תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט בבחינת "כזה ראה וקדש" (ראו: בש"פ 8097/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.12.14)). עורכי תסקירי שירות המבחן הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם. ואולם המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד והיא אינה מחליפה את שיקול דעתו של בית-המשפט (ראו בש"פ 4272/12 **מדינת ישראל נ' זזה** (1.6.12)).

16. במקרה דנן, קיים פער בין תוכנו של התסקיר שהינו שלילי בעיקרו, לבין המלצתו הסופית שהינה לשחררו של המשיב.

17. בהקשר זה יש לבחון את המעשה ואת העושה. כאשר בוחנים את "המעשה" לכאורה, המדובר במי שהגיע למועדון, וסמוך לאחר מכן חפן בידו את ישבנה של אחת הנשים ששהו שם. בתגובה לכך התפתחו דין ודברים וחילופי מהלומות בין המשיב לבין בן זוגה ומבלים נוספים במועדון. בהמשך, כאשר ניגשו אחד המאבטחים ואחד מבעלי המקום אל המשיב במטרה להפריד בין המתקוטטים, היכה אותם המשיב והוצא מחוץ למועדון. לאחר שהמשיב המשיך להתקוטט עם המבלה ובן זוגה גם בחניון שמחוץ למועדון, ניסו המאבטח ובעל המקום להרגיעו ולהרחיקו. בתגובה שלף המשיב ממכנסיו סכין ודקר את המאבטח באוזן ואת בעל המקום בבטנו ונמלט. כתוצאה מהדקירה נגרם למאבטח חתך ליד האוזן, ולבעל המקום פצע דקירה בדופן הבטן בעומק של 5-10 ס"מ, והוא הובהל לבית החולים כשהוא בסכנת חיים, שם נותח פעמיים.

18. כאשר בוחנים את "העושה", הרי שמדובר במשיב בעל עבר פלילי משמעותי ובעל דפוסי התנהגות וחשיבה המאפיינים את העולם העברייני. על אף גילו הצעיר (יליד 1992) לחובתו של המשיב שש הרשעות קודמות בעבירות של התפרצות, תקיפה סתם, איומים, הפרעה לשוטר, שוד, החזקת סמים לצריכה עצמית, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, העדר מן השירות, החזקת נכס חשוד כגנוב, גניבה וניסיון לפריצה ברכב. המשיב אף נדון לריצוי שלוש תקופות מאסר בפועל, חלקן ממושכות (26 חודשי מאסר ו- 18 חודשי מאסר) וכן מאסר נוסף במסגרת השירות הצבאי. כמו כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של חמישה חודשים והרשעתו האחרונה משנת 2016.

19. הרשעותיו החוזרות ונשנות של המשיב מלמדות כי העולם העברייני אינו זר לו ונראה כי הוא נטוע בו היטב. עיון בגיליון הרשעותיו מלמד כי גם בעונשי מאסר ממושכים לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות וכי הוא אף הפר בעבר פעמיים הוראה חוקית בעת שהיה משוחרר בתנאים במסגרת מ"ת 52537-06-15. תחילה הסתפק בית המשפט בחילוט ערבויות, אך משהפר המשיב את תנאי מעצרו פעם נוספת הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים.

20. בהקשר זה מן הראוי להביא מדברי בית המשפט העליון (כב' השופט ח' מלצר) בעניינו של המשיב בערעור על גזר דין קודם בעניינו בע"פ 4297/13 **פלה נ' מדינת ישראל** (17.3.14):

"המערער הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון בשוד... החזקת סמים לשימוש עצמי... והפרת הוראה חוקית.

הרקע העובדתי והשתלשלות ההליכים בעניינו של המערער כבר פורטו בהרחבה... רק נוסיף פה על האמור שם, כי במהלך שהותו ב"מעצר בית" המבקש ביצע לכאורה עבירה נוספת של תקיפת בת-זוג, בגינה הוא עומד לדין במקביל להתנהלותו של הליך זה.

...

מהתסקיר בעניינו של המערער עולה כי להערכת הגורמים המקצועיים, הסיכוי להישנות התנהגות פורעת חוק מצידו של המערער - גבוה. עוד צויין בתסקיר שירות המבחן כי המערער אינו רואה פסול בהתנהלותו והוא נוטה לצמצם את אחריותו לאירועים הפליליים בהם היה מעורב.

הפרותיו החוזרות ונשנות של המערער את התנאים המגבילים בהם שוחרר מבהירים כי אין על המערער מוראו של החוק. התנהלותו זו של המערער, בשילוב עם סירובו לקחת אחריות על מעשיו, כפי שהיא משתקפת בתסקיר שירות המבחן, מצדיקים עונש מאסר משמעותי, שישקף את חומרת הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו כאן ותציב למערער גבולות ברורים".

דברים נכוחים אלה של בית המשפט העליון בהליך קודם בעניינו של המשיב, בדבר סיכון גבוה להישנות התנהגות פורעת חוק מצדו של המשיב, מקבלים משנה תוקף בשים לב לתיק הנוכחי.

21. באשר לחלופת המעצר המוצעת, לאחר שבחנתי את המפקחות המוצעות אינני שותף להתרשמות שירות המבחן לפיה תוכלנה המפקחות להוות מקור סמכות שירתיע את המשיב. על אף התרשמות שירות המבחן עולה כי המפקחת צליל דבש, הינה בת גילו של המבקש ונשואה לאחיו של המבקש אשר לחובתו עבר פלילי ומתגורר באותו בית. על אף שירותה בשח"מ (שירות חובה במשטרה) לא שוכנעתי כי יהיה ביכולתה להציג למשיב גבולות. אמנם התרשמתי כי המפקחות הינן רציניות ברצון לסייע למשיב, ואולם עולה כי אינן מעורבות בחייו של המשיב ונוכח העובדה שבעבר הפר המשיב פעמיים את תנאי

מעצרו (פעם אחת שימשה אימו כמפקחת ופעם נוספת דודתו) לא התרשמתי כי יש להם סמכות משמעותית כלפי המשיב.

22. בנסיבות אלו סבורני כי המשיב לא הרים את הנטל המוטל עליו לסתור את חזקת המסוכנות ולהראות כי עניינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים שחרורו לחלופת מעצר.

23. סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים קובע כי מקום שבו מוצא בית המשפט כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך הקבועה בסעיף 21(ב)(1) לחוק, קרי בדרך של שחרור ממש, הרי שהוא רשאי לבחון האם ניתן להשיג אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 2191/15 **מדינת ישראל נ' שראפי** (08.04.15); בש"פ 2819/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (17.05.15); בש"פ 3545/15 **מדינת ישראל נ' חיים** (08.06.15); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (09.12.15); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל** (20.7.16)).

24. במקרה דנן סבורני כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת בפרט לאור עברו הפלילי, הדפוסים העברייניים וכן ההפרות בעבר סבורני. בנסיבות אלה לא ניתן לתת בו אמון שיקפיד לשמור על תנאי השחרור או הפיקוח האלקטרוני.

25. ב"כ המשיב הגיש אסופת פסיקה, אשר לדבריו מלמדת על כך כי במקרים בהם כתוצאה מהדקירה נפגעו איבריים שאינם מוגדרים כאיברים "חיוניים" נוטים בתי המשפט להורות על שחרור המשיבים, ואילו רק במקרים בהם נפגעים איבריים שמוגדרים "חיוניים" נוטים בתי המשפט להורות על מעצר עד תום ההליכים.

סבורני כי לא ניתן להקיש מהפסיקה אשר הוגשה למקרה דנן. ראשית, ברובה של הפסיקה דובר על מקרים בהם היו הנאשמים נעדרים עבר פלילי או בעלי עבר פלילי קל, באשר לחלקם נקבעה מסוכנות ספציפית כלפי אדם עימו היו מסוכסכים ושאותה ניתן היה לאיין.

שנית, במעשיו של המשיב הוא פגע באיברים חיוניים של המתלונן, שכן מעובדות כתב האישום, לגביהם לא היתה מחלוקת בשאלת הראיות לכאורה, עולה מפורשות כי "כתוצאה מהדקירה נגרם... לא' פצע דקירה בדופן הבטן בעומק של 5-10 ס"מ. א' הובהל לבית החולים כשהוא בסכנת חיים, שם נותח. כתוצאה מהדקירה נגרמה לא' פגיעה בעורק של המעי הדק עם דימום פעיל ודם בכמות של 2.5 ליטר בחלל הבטן...". לפיכך, עניינו של המשיב עולה בקנה אחד עם המקרים בפסיקה שבהם נעצרו נאשמים עד תום ההליכים.

כך גם סבורני שאין מקום לייחס משקל משמעותי לטענת ב"כ המשיב לפיה לא נטען כי המשיב הצטייד מראש בסכין. זאת נוכח המתואר בכתב האישום לפיו תוך כדי האירוע "שלף המשיב ממכנסיו סכין" ודקר את המתלוננים כמתואר.

26. לפיכך סבורני כי אין בחלופה המוצעות או בהמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להפחית את המסוכנות. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

סוף דבר

27. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בנכחות
הצדדים.